

Article opinió - Leonor Berja - “Ja tenim la vuitena!”

Si fos futbolera podríeu pensar que ho dic eufòrica perquè em referesc a la copa d'alguna competició que ha guanyat el meu equip, però res més enfora. Som mestra i em referesc a la vuitena llei d'educació des del començament de la democràcia.

Tot va començar a les darreries del franquisme i va perdurar fins l'any 80 era la LGE.

La primera llei de la democràcia, seguint l'estela de l'anterior, la LOECE elaborada pel govern d'Adolfo Suárez mai va entrar en vigor. La segona, el 1985 va ser la LODE (segurament aquesta us sona més) que va incorporar els centres concertats.

La LOGSE, la tercera, va ser la llei que va donar més autonomia a les comunitats, que va poder introduir continguts educatius, la que realment acaba amb la LGE i la que introdueix les noves tecnologies i amplia l'escolaritat obligatòria fins els 16 anys. Cinc anys després, el mateix PSOE que havia creat la LOGSE troba que s'han de fer alguns canvis, ara es dirà LOPEG. Alguns sindicats i un sector dels mestres es comencen a inquietar. Si en permeteu opinar, a jo no em desagradava: a nivell pedagògic poca cosa nova deia, però com a mestra d'educació especial que som, va ser la que va garantir que els alumnes en condicions especials poguessin estar escolaritzats en centres ordinaris amb la resta d'infants de la seva edat, va donar més autonomia als centres, més valor a la inspecció educativa i tenia intenció d'avaluar el professorat. També la van canviar... Perquè? Canvi de govern. En la segona legislatura d'Aznar...LOCE. Cinquena. Nadal del 2002. Mentre uns replegaven petroli del Prestige, altres aprovaven la nova llei educativa.

Un altre canvi de govern. Ara PSOE de nou. 2006, LOE. Deroga les demés menys la LOGSE i tornam partir...models d'avaluació, religió sí, religió no...bé, les mateixes discussions banals de cada vegada segons convingui.

Un altre canvi? Siiiiii, clar!! hi ha canvi de govern, LOMCE! Ara ja comencen a posar-li el nom dels ministres a les lleis. Aquesta era la Wert!! Sense comentaris, no acabaria mai i em posaria de molt mal humor.

I per acabar, la vuitena! La llei Celaá. LOMLOE. Ja s'encarregarà el TC de carregar-se alguns punts, segur. Ara veurem com acabarà.

Volia fer un resum ràpid però ha estat impossible, ha quedat molt extens i així hi tot m'he deixat moltes coses a dir. I és que són moltes lleis en 40 anys!! En comú tenen que diuen poc dels alumnes, dels mestres que anam cada dia a l'escola, de pedagogia, de les famílies que recolzen i formen part del centre. Allò que en deim Comunitat Educativa. De comitès d'experts que realment puguin fer canvis en l'educació i de qualitats reals. Els és igual. Només es basen en resultats, en mal resultats estadístics o en rebequeries de canvis de govern, però mai afrontant els problemes de fons que no s'aclareixen canviant lleis educatives.

Problemes de fons de desigualtat, de falta d'inversió, de falta de cooperació, de falta de

qualitat, de falta de formació, de reciclatge didàctic, de prioritzar, de marginació, d'amiguisme... en definitiva problemes greus d'un estat amb una estructura social gens igualitària i amb un estat del benestar que se n'ha anat a pico o pitjor encara, que no hi ha hagut mai.

Només hi ha una solució. Un pacte per a l'educació. Un pacte que canviï en el temps per les necessitats que s'esdevinguin, però no pel canvi de govern, no per afavorir a uns pocs, no per fotre a l'oposició. Tampoc fa falta inventar res nou, n'hi ha prou en rodejar-se de gent experta, formada, prioritzar, actualitzar, crear i posar-hi valor. Fa 90 anys ja ho deien i era una de les parts més extenses de la Constitució de la Segona República, era una reforma de fons per garantir un estat democràtic. Perquè no ara?